

Motion till riksdagen

1988/89:Ju14

av Ingbritt Irhammar m. fl. (c)

med anledning av prop. 1988/89:118 om ändring i lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott, m. m.

I regeringsförklaringen hösten 1988 anmälde regeringen att man hade för avsikt att lämna förslag till riksdagen om sänkt promillegräns för alkohol i trafiken. Under remissarbetet hade det redan dessförinnan klargjorts att det såväl i som utanför riksdagen fanns en stark opinion för en principiell 0-gräns. Bl a i 1988 års valrörelse var detta en ofta diskuterad fråga.

I proposition 118 anmäler regeringen att man avser att fördjupa sig i fortsatt berednings- och utredningsarbete innan något förslag överhuvudtaget lämnas till riksdagen. Inte ens den tidigare aviserade sänkningen föreslås. Den enda fråga som tas upp gäller ett särskilt straffansvar som grundas på alkoholkoncentrationen i utandningsluften. Vi har inga invändningar mot detta förslag.

Förslag om 0-gräns har redan under allmänna motionstiden väckts i riksdagen. Enligt vår mening kan riksdagen, utan att avvakta regeringens förslag, själv bereda denna fråga och fatta beslut. De praktiska invändningar vad gäller tillämpningen av en 0-gräns, som ofta återoppar i debatten, kan klaras ut i ett sådant beredningsarbete. Avgörande är att riksdagen nu utnyttjar sin möjlighet att klart säga ifrån att alkohol och trafik inte hör samman.

Ett riksdagsbeslut verkar opinionsbildande. Regeringen bör få i uppgift att ta vara på detta tillfälle för att i en särskild kampanj förstärka denna opinionseffekt. Uppskattningar gör gällande att de faktiska trafiknykterhetsbrotten är ca 4 miljoner per år.

Debatten har hittills i hög grad koncentrerats till straffbarhetsgränsen. Rattfyllerigränsen om minst 1,5 promille, eller nu 0,75 milligram per liter i utandningsluften, har inte ifrågasatts på samma sätt. Starka skäl talar för att också sänka den övre gränsen. Redan 1,0 promille indikerar i allmänhet allvarliga alkoholproblem. I denna fråga bör regeringen återkomma till riksdagen med förslag.

Det blir allt vanligare att andra berusningsmedel än alkohol och läkemedel förekommer bland bilförare. Lagen förbjuder detta lika bestämt som den förbjuder alkohol hos bilförare. I praktiken är det ofta svårt att bevisa annat berusningsmedel än alkohol, varför antalet upptäckta brott är försvinnande litet. Enligt vår mening är det angeläget att utveckla smidiga metoder för att säkert upptäcka andra berusningsmedel än alkohol.

Hemställan

Mot. 1988/89

Ju14

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar införa en principiell 0-gräns för alkoholhalt i blod eller utandningsluft för den som kör motordrivet fordon eller spårvagn,
2. att riksdagen hos regeringen begär en kampanj om alkohol och trafik enligt det anförda,
3. att riksdagen hos regeringen begära förslag om sänkt övre straffbarhetsgräns för rattfylleribrott,
4. att riksdagen hos regeringen begär att initiativ tas för att utveckla smidiga metoder att säkert upptäcka andra berusningsmedel än alkohol och läkemedel.

Stockholm den 5 april 1989

Ingbritt Irhammar (c)

Bertil Fiskesjö (c)

Bengt Kindbom (c)

Martin Olsson (c)

Stina Eliasson (c)

Anders Svärd (c)

Birger Andersson (c)

Rosa Östh (c)

Karin Starrin (c)

Rune Backlund (c)

Kjell Eriksson (c)

Ingvar Karlsson (c)
i Bengtsfors

Gunilla André (c)